

Jednou do syta, dvakrát do polosyta

První den postního období má kromě osobního pokání i rozměr solidarity. Můžeme tak pamatovat na všechny, kdo mají trávicí problémy z důvodu nemoci. Nebo se jiným jídla z důvodu války či jiných tragédií ani nedostává. Popeleční

sředa tak odkrývá své další rozměry. Třeba i vděčnost dar jídla a jeho trávení.

P. Martin Lanži

Papežova katecheze (Vatikán, 5. února 2025)

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnes rozjímáme o kráse Ježíše Krista, naší naděje v tajemství Navštívení. Panna Maria navštěvuje svatou Alžbětu, ale je to především Ježíš, který v lůně své matky navštěvuje svůj lid (srov. Lk 1,68), jak říká Zachariáš ve svém chvalozpěvu.

Po úžasu a údivu nad tím, co jí anděl oznámil, Maria vstává a vydává se na cestu, jako všichni povolání v Bibli, protože „jediný čin, jímž člověk může odpovědět Bohu, který se zjevuje, je úkon neomezené dostupnosti“ (H. U. VON BALTHASAR, *Vocazione*, Roma 2002, 29). Tato mladá dcera Izraele nevolí ochranu před světem, nebojí se nebezpečí a odsudků druhých, ale vychází vstříc druhým.

Když se člověk cítí milován, zakouší sílu, která uvádí lásku do pohybu; jak říká apoštol Pavel, „Kristova láska nás nutí“ (2 Kor 5,14), pobízí nás, pohání nás. Maria cítí popud lásky a jde na pomoc ženě, která je její příbuznou, ale také starší ženě, která po dlouhém čekání přijímá nečekané těhotenství, které je v jejím věku namáhavé. Panna však také jde za Alžbětou, aby se s ní podělila o svou víru v Boha, který působí nemožné, a o naději v naplnění jeho zaslíbení.

Setkání obou žen vyvolává překvapivý dojem: hlas „plný milosti“, který Alžbětu vítá, vyvolává prorocství v dítěti, které tato stará žena nosí ve svém lůně, a vzbuzuje v ní dvojí požehnání: „Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého“ A také blahoslavenství: „Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ (v. 45).

Tváří v tvář poznání mesiášské totožnosti svého Syna a svého mateřského poslání Maria nemluví o sobě, ale o Bohu, a vznáší chválu plnou víry, naděje a radosti, zpěv, který zní v církvi každý den při modlitbě nešpor: Magnificat (Lk 1,46–55).

Tato chvála Boha Spasitele, která tryská ze srdce jeho pokorné služebnice, je slavnostní památkou, která shrnuje a naplňuje modlitbu Izraele. Je protkána biblickými ohlasy, což je znamením, že Maria nechce zpívat „mimo sbor“, ale sladit se s otci a vyzdvihnout Boží soucit s nepatrnými, s těmi malíčkými, které Ježíš ve svém kázání prohlásí za „blahoslavené“ (srov. Mt 5,1–12).

Masivní přítomnost pašijového motivu činí z Magnificat také píseň vykoupění, která má v pozadí vzpomínku na vysvobození Izraele z Egypta. Všechna slovesa jsou v minulém čase, prodchnuta vzpomínkou na lásku, která vírou zapaluje přítomnost a naději osvětluje budoucnost: Maria zpívá o minulé milosti, ale je ženou přítomnosti, která ve svém lůně nosí budoucnost.

První část tohoto chvalozpěvu chválí Boží působení v Marii, mikrokosmu Božího lidu, který se plně přimyká ke smlouvě (v. 46–50); druhá část se rozprostírá nad Otcovým působením v makrokosmu dějin jeho dětí (v. 51–55), a to prostřednictvím tří klíčových slov: paměť – milost – zaslíbení.

Hospodin, který se sklonil nad malou Marii, aby v ní vykonal „veliké věci“ a učinil ji matkou Páně, začal zachraňovat svůj lid od exodu, pamětliv všeobecného požehnání slíbeného Abrahamovi (srov. Gn 12,1–3). Hospodin, Bůh věrný na věky, vyléval nepřetržitý proud milosrdné lásky „z pokolení na pokolení“ (v. 50) na lid věrný smlouvě a nyní zjevuje plnost spásy ve svém

Synu, poslaném, aby lid zachránil od jeho hříchů. Od Abraháma až po Ježíše Krista a společenství věřících se tak pascha jeví jako hermeneutická kategorie pro pochopení každého následného osvobození až po to, které uskuteční Mesiáš v plnosti času.

Drazí bratři a sestry, prosíme dnes Boha o milost, abychom uměli očekávat naplnění všech jeho zaslíbení; a aby nám pomohl přijmout Mariinu přítomnost v našem životě. Ať tím, že se zapojíme do její školy, všichni objevíme, že každá duše, která věří a doufá, „počne a zplodí Boží slovo“ (sv. Ambrož, *Výklad evangelia podle Lukáše* 2,26).

www.vaticannews.cz/05.02.2025

Masopust

Do Popeleční středy, která letos připadá na 5. března, jsme aktuálně v tzv. období masopustu. Nemá přesný začátek, ale končí v úterý před zmiňovanou Popeleční středou, kterou začíná období čtyřicetidenní postní doba, jež pak vrcholí Velikonocemi. Největší křesťanské svátky nemají přesné datum, slaví se však vždy první neděli po jarním úplňku. Ve 4. stol. byly snahy, aby i Velikonoce měly pevně stanovený termín slavení, podobně jako Vánoce, avšak bez úspěchu. Z toho tedy vyplývá i variabilita začátku postní doby, která musí mít 6 neděl.

Masopust byl a je obdobím zábavy, plesů, karnevalů, či masopustních průvodů. Bohaté projevy poslední zmiňované tradice jsou velice silně zastoupeny u nás i dnes, třeba na Hlinecku, odkud se dostaly i do nehmotného kulturního dědictví lidstva Unesco. Karnevaly zase známe z Brazílie nebo z Benátek. Toto uvolněné období mělo lidem pomoci zvládat závěr zimy, ale taky se připravit na období ztišení během dost dlouhé postní doby.

Staré latinské rčení říká „Serva ordinem et ordo servabit te“, čili „Zachovej pořádek a pořádek zachová

tebe.“ Na jedné straně si přejme, abychom toto bujaré období zvládli bez větší zdravotní újmy a na druhé straně, abychom taky měli v úctě i logické souvztáhnosti našich tradic. Po Popeleční středě nelze totiž označit žádnou společenskou akci za masopustní. Názyv ve smyslu ukončení zimy, vítání jara, či jiných reflexí daného období budou mnohem bližší současnému prožívání či resuscitací tradic.

P. Martin Lanži, děkan ŘKF Broumov

Modlitba ke sv. Šarbelovi

Sv. Šarbel (1828–1898), velký divotvůrce, muž zázraků a mocný přímluvce, je v současnosti velice populární svatý. Proto BIM přináší modlitbu k oblíbenému libanonskému světcovi:

Svatý otče Šarbeli, který ses zřekl všech příjemností světa, žil jsi pokorně v samotě poustevny a nyní přebý-

váš v nebeské slávě, oroduj za nás. Rozjasni naši mysl i srdce, utvrď naši víru a posilni vůli, zapal v nás lásku k bližním, pomáhej nám volit dobro a vyhýbat se zlu, chraň nás před nepřáteli viditelnými i neviditelnými a pomáhej nám v našem každodenním životě. Na tvoji přímluvu obdrželo mnoho lidí dar uzdravení duše i těla a vyřešení

problémů v situacích lidsky bezvýhodných. Shlédni milostivě na nás, a bude-li to ve shodě s Boží vůlí, vypros nám u Boha milost, o kterou pokorně prosíme. Především však nám pomáhej jít každodenně cestou svatosti do života věčného. Amen.

DEUS CARITAS EST IX.

21. Rozhodující krok při ne právě snadném hledání řešení toho, jak realizovat zmíněný ustavující princip církve, dostává viditelnou podobu při volbě sedmi mužů, což byl počátek jáhenského úřadu (srov. Sk 6, 5–6). V prvotní církvi totiž vznikla při každodenním rozdělování potřeb vdovám určitá nerovnováha mezi hebrejsky a řecky mluvící částí společenství. Apoštolové, jimž byla svěřena především „modlitba“ (Eucharistie a liturgie) a „služba slova“, se cítili být nadměrně zatěžováni službou „při stole“, a proto rozhodli, že si ponechají primární službu a že pro naplňování ostatních úloh, přestože jsou pro život církve nutné, vytvoří sbor sedmi mužů. Také tato skupina však neměla naplňovat jen prostou technickou službu rozdělování potřeb, proto to také měli být muži „plní Ducha a moudrosti“ (srov. Sk 6, 1–6). To znamená, že sociální služba, již měli naplňovat, byla zcela konkrétní, ale zároveň i nepochybně

duchovní. Jejich úřad měl skutečně duchovní povahu, protože znamenal naplňování zásadní úlohy církve, již je řádně organizovaná láska k bližnímu. Prostřednictvím ustanovení tohoto sboru Sedmi se „diakonie“, tedy služba lásky k bližnímu vykonávaná ve jménu komunity uspořádaným způsobem, natrvalo začlenila do základní struktury církve samotné.

22. V průběhu dalších let a s narůstajícím rozšiřováním církve se ukázalo, že jednou z hlavních oblastí činnosti církve, spolu s udělováním svátostí a zvěstováním slova, je uplatňování lásky (caritas) k vdovám a sirotkům, vůči uvězněným, nemocným a potřebným všeho druhu. To vše patří k podstatě církve stejně jako vysluhování svátostí a zvěstování evangelia. Církve nesmí opomíjet službu lásky (caritas), stejně jako nesmí opomíjet vysluhování svátostí a službu slova. Stačí pár údajů,

abychom to jasně doložili. Mučedník Justin (+ přibližně 165) popisuje v kontextu křesťanského nedělního slavení také jejich charitativní aktivitu, která byla spjata s Eucharistií jako takovou. Majetní dávali podle svých možností, kolik každý chtěl. Biskup to pak používal na podporu sirotků, vdov a těch, kdo se z důvodů nemoci nebo kvůli něčemu jinému nacházeli v nouzi; jednalo se také o uvězněné a cizince. Velký křesťanský spisovatel Tertulián (+ po roce 220) vypravuje, jak starostlivost křesťanů o všechny druhy potřebných lidí vyvolávala údiv ze strany pohanů. Když Ignác Antiochijský (+ přibližně 117) popisuje římskou církev jako tu, která „předsedá v lásce (agapé)“, pak lze předpokládat, že touto definicí pravděpodobně chtěl určitým způsobem vyjádřit nějakou konkrétní charitativní aktivitu.

V době postní se připravujeme na velikonoce. Už o Popeleční středě se nám připomíná: „Čiňte pokání a věřte evangeliu.“

Co znamená činit pokání? Znamená to snažit se být lepší, vyhýbat se hříchu a dělat radost Bohu i druhým kolem nás. Není to jednoduché, ale výbornou pomůckou k tomu je pro nás ... (viz tajenku).

Které písmeno zmizelo z řady?

F	G	H	C	H	I	J	K	L	N	O	P	_____
I	J	K	L	M	N	P	Q	R	S	T	U	_____
A	B	C	E	F	G	H	C	H	I	J	K	_____
C	H	I	J	K	M	N	O	P	Q	R	S	_____
D	E	F	G	H	C	H	J	K	L	M	N	_____
N	O	P	Q	R	S	U	V	W	X	Y	_____	
A	C	D	E	F	G	H	C	H	I	J	K	_____
W	X	Y	Z	B	C	D	E	F	G	H	_____	

TAJENKA:

Nedělní bohoslužby

na Broumovsku

Březen 2025

2. březen	
Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, sv. Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00
9. březen	
Broumov, sv. Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00
16. březen	
Martínkovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, sv. Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00
23. březen	
Božanov	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, sv. Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00
30. březen	
Broumov, sv. Václav	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, sv. Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00

Jako každou sobotu je možné se účastnit mše sv. s nedělní platností v Broumově u sv. Václava v 17:00.

Sv. Koleta

6. března, † 1447, řeholnice

Narodila se v Corbii na severu Francie roku 1381 a její jméno bylo Nicolette. Otec byl tesař. Oba rodiče jí zemřeli už v roce 1398. Pak vstoupila do třetího řádu sv. Františka a duchovním vůdcem jí byl opat. Žila v poustevně při opatství a měla sny i vidění, které jí byly výzvou, aby začala s obnovou františkánského řádu. Dostalo se jí i povzbuzení od Petra de Luna (uchazeče o papežský stolec), který ji doporučil do druhého řádu r. 1406 a dal jí souhlas k reformování i zakládání dalších klášterů. Její kláštery s přísnou řeholí sv. Kláry byly silně kritizovány řeholnicemi, zastávajícími umírněnější formu v Pikardii a v Savojsku.

Koleta byla ženou pevné víry a vůle, byla důsledná ve svých rozhodnutích, a i když neměla zvláštní průpravu, založila 17 klášterů ve Francii

a ve Flandrech a mnoho dalších reformovala, takže když umírala, hlásilo se prý k její reformě na 140 klášterů nejen z Evropy. Zemřela v belgickém Gentu.

V roce 1740 byla blahoslavena a roku 1807 kanonizována.

[www.catholica.cz/Jan Chlumský/](http://www.catholica.cz/Jan-Chlumský/)

KOMPENDIUM KATECHISMU

Církev: Boží lid, Kristovo tělo, chrám Ducha

153. Proč je církev Božím lidem?

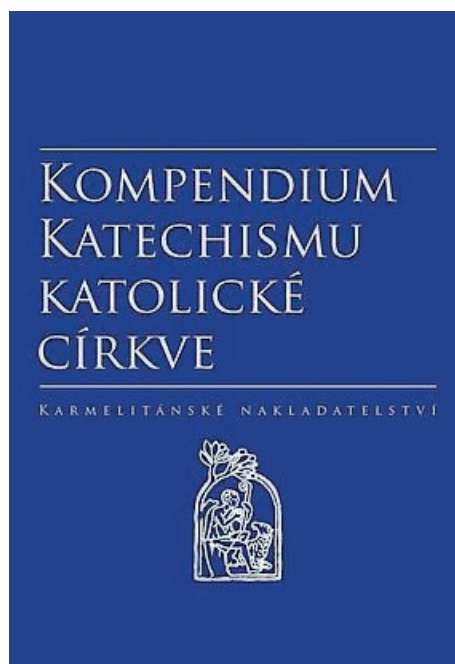
Církev je Božím lidem, protože se Mu líbilo posvětit a spasit lidi, ne každého zvláště, ale všechny tím, že je ustavil jako jediný lid, shromážděný jednotou Otce, Syna a Ducha svatého.

154. Jako jsou charakteristické rysy Božího lidu?

Původcem tohoto lidu, jehož se člověk stává členem prostřednictvím víry v Krista a křtem, je Bůh Otec, hlavou Ježíš Kristus, stavem důstojnost a svoboda Božích dětí, zákonem přikázání lásky, posláním být solí země a světlem světa, cílem Boží království, které již začalo na zemi.

155. V jakém smyslu má Boží lid účast na třech funkcích Krista – Kněze, Proroka a Krále?

Boží lid se podílí na kněžském úřadu Krista, protože pokřtění bývají posvěcováni Duchem svatým, aby přinášeli duchovní oběti; podílí se na jeho prorockém úřadu, protože nadpřirozeným smyslem víry k ní neomylně přilne, prohlubuje ji a vydává o ní svědectví; podílí se na jeho královském úřadu službou tím, že napodobuje Krista,

krále vesmíru, který se stal služebníkem všech, především chudých a trpících.

156. Jakým způsobem je církev Kristovým tělem?

Skrze Ducha svatého Kristus, který zemřel a vstal z mrtvých, intimně v sobě spojuje své věřící a vytváří z nich své tělo. Takovým způsobem věřící v Krista, protože se Ho pevně drží, zvláště v eucharistii, jsou mezi sebou spojeni v lásce a vytvářejí jediné tělo, církev, jejíž jednota se uskutečňuje v rozmanitosti údů a funkcí.

157. Kdo je hlavou tohoto těla?

Kristus „je Hlavou těla, to je církve“ (Kol 1, 18). Církev žije z něho, v něm a pro něho. Kristus a církev tvoří „celého Krista“ (sv. Augustin); „Hlava a údy jsou jedna jediná mystická osoba“ (sv. Tomáš Akvinský).

158. Proč je církev také nazývána nevěstou Krista?

Sám Pán se definoval jako „Ženich“ (Mk 2,19), který miloval svou církev a spojil se s ní Věčnou úmluvou. Vydal sám sebe za ni, aby ji očistil svou krví a „posvětil“ (Ef 5,26). Je plodnou matkou všech Božích dětí. Zatímco výraz „tělo“ ozřejmuje jednotu „hlavy“ s údy, výraz „ženich“ vyzdvihuje odlišnost dvou v osobním vztahu.

159. Proč je církev nazývána chrámem Ducha svatého?

Protože Duch svatý sídlí v těle, jímž je církev, v její Hlavě a v jejích údech; kromě toho buduje církev v lásce Božím slovem, svátostmi, ctnostmi a charismaty.

„Co je náš duch, neboli naše duše pro naše údy, totéž je Duch svatý pro Kristovy údy, pro Kristovo tělo, jímž je církev“ (sv. Augustin).

160. Co jsou charismata?

Charismata jsou zvláštní dary Ducha svatého udělované jednotlivcům k dobru lidí, pro potřeby světa a zvláště pro budování církve, jejímuž učitelskému úřadu podléhá jejich rozlišení.

Praktický dopad Nicejského koncilu po 1700 letech

Během Jubilejního roku 2025 Svatého roku uplyne také 1700 let od prvního ekumenického koncilu v dějinách církve, který se konal v roce 325 v Niceji. Nicejský koncil je kromě jiného významný také proto, že se kromě christologického vyznání zabýval také disciplinárními a kanonickými otázkami, které, obsažené ve dvaceti kánonech, poskytují dobrý přehled o problémech a pastoračních zájmech církve na počátku 4. století. Tyto otázky se týkají kléru, některých jurisdikčních sporů, případů apostaze, situace novacianistů, takzvaných „čistých“ a následovníků Pavla ze Samosaty. Nejdůležitější pastorační otázkou bylo datum Velikonoc, které ukazuje, že již v rané církvi bylo sporné a že existovala různá data: zejména v Malé Asii slavili křesťané Velikonoce ve stejnou dobu jako židovský svátek Pascha, 14. nisanu, a byli proto známí jako kvartodecimáni. Naproti tomu křesťané nazývaní protopaschisté, zejména v Sýrii a Mezopotámii, slavili Velikonoce v neděli následující po Pasše. Ve světle této situace je zásluhou nicej-

ského koncilu, že našel jednotné pravidlo, vyjádřené v „Listu Egyptanům“: „Jako dobrou zprávu vám sdělujeme také dohodu o svatých Velikonocích: díky vašim modlitbám bylo i v tomto bodě dosaženo šťastného řešení.“ To znamenalo, že velikonoční svátky se měly slavit podle římských zvyklostí. V dějinách křesťanství nastala nová situace v 16. století, kdy papež Řehoř XIII. v rámci zásadní kalendářní reformy zavedl tzv. gregoriánský kalendář, který stanovuje slavení Velikonoc na neděli následující po prvním jarním úplňku. Zatímco církve na Západě od té doby počítají datum Velikonoc podle tohoto kalendáře, církve na Východě stále z velké části používají juliánský kalendář, z něhož vycházel i nicejský koncil. Ačkoli se mezitím diskutovalo o několika návrzích na společné datum Velikonoc, tato otázka dosud nebyla vyřešena. Již II. vatikánský koncil se nad touto naléhavou pastorační výzvou pozastavil v dodatku ke konstituci o posvátné liturgii Sacrosanctum Concilium, promulgované v roce 1963, a uvedl, že chce „náležitě zvážít přání

mnohých, aby velikonoční svátky byly přiřazeny k určité neděli a aby byl přijat pevný kalendář“. Koncil se vyslovil pro „přiřazení svátku Velikonoc ke konkrétní neděli v gregoriánském kalendáři, pokud s tím budou souhlasit ti, kterých se to týká, zejména bratři odloučení od společenství s Apoštolským stolcem“. Papež František projevila stejného ducha otevřenosti již několikrát. 1700. výročí nicejského koncilu nabízí zvláštní příležitost znovu se zabývat otázkou data Velikonoc, zejména proto, že v roce 2025 budou připadat na stejný den, 20. dubna, jak pro východní, tak pro západní církve. Je proto pochopitelné, že se v ekumenickém společenství probudila touha využít velkého výročí koncilu jako příležitosti k obnově a zintenzivnění úsilí o nalezení společného data Velikonoc.

Kurt Koch, prefekt Dikasteria pro podporu jednoty křesťanů,

www.vaticannews.cz/25.01.2025

MYŠLENKY NA MĚSÍC BŘEZEN

Guy Gilbert

Srdcem k srdci - Malý průvodce modlitbou

1. Miluj: Jedině láska člověka proměňuje a vede ho, aby postupoval dopředu.
2. Modli se: Modlitba je pro život důležitá jako dýchání. Ptáci létají, ryby plavou, člověk se modlí.
3. Čím více budeš setrávat v tichu – v horách, v lese, v parku nebo u moře – tím budeš bohatší.
4. Kvalita mé modlitby, její hloubka, můj důvěrný vztah s Bohem uvádějí můj život i život mých blízkých do pohybu.
5. Často se ocitáme v boji proti takovému vyzývavému pokušení odložit modlitbu.
6. Modlit se můžeme kdekoliv. Pro Boha musíme všechno opustit a můžeme tak činit všude. Stačí, aby byl pro nás největší prioritou.
7. Naslouchat znamená přijmout druhého celým srdcem, vnímat ho a mít k tomu nastaveny všechny antény.
8. Nenech se odradit myšlenkami, že nejsi na výši, že tě Bůh nebude poslouchat kvůli tvým chybám.
9. Říkat Bohu, že ho milujeme, je takové kouzlo, že jestliže chceme, aby láska zůstávala nová, je třeba stále obnovovat způsob modlení.
10. Andělé jsou vašimi neviditelnými ochránci. Čekají jen na vaše zavolání. Povedou vás a předloží Bohu vaše modlitby.
11. Prosme Boha každý den, aby změnil naše srdce, když někoho nemáme rádi, a on to udělá.
12. Křesťan má jedno nepřekonatelné tajemství a tím je láska. Pro ni je třeba, aby ze svého života odklidil všechno, co není zásadní – je to těžká cesta, každodenní zápas. Na konci je světlo kříže.
13. Chceš-li se dobře modlit, měj pokoru jako malé dítě, takovou, že budeš prosit Pána, aby tě naučil, jak s ním mluvit, jak mu svěřovat nejen své těžkosti, ale i trápení druhých.
14. Modlitba nám může pomoci nerezignovat, stojíme-li proti nespravedlnosti. Vede nás, abychom přistoupili k činu.
15. Každá modlitba, kterou proneseš, bude vyslyšena, ale ne nutně tak, jak si přeješ. Aniž si to uvědomíme, můžeme žádat o nedobré věci.

16. Každodenní činnosti – ranní mytí, prostřený stůl, utření talíře – to nebudou otravné všední nutnosti, jestliže se do nich dáme s láskou. Takový přístup přispívá ke svatosti.
17. Zeptejme se sami sebe, kam ve svém životě stavíme Boha. Člověk místo, aby šel přímo za ním, se stáčí vpravo, vlevo, kličkuje jako opilec.
18. Postavte Boha doprostřed svého života, umístěte ho tam hned ráno a budete cítit vnitřní radost. I když se dostaví během dne jakékoliv těžkosti.
19. Můžeme se modlit o samotě, ale abychom mohli pěstovat víru je zapotřebí setkávat se s druhými, být spolu s druhými.
20. Zapamatuj si evangelium, které na tebe hodně zapůsobilo. Prožij s ním chvíli, zamysli se nad ním.
21. My křesťané máme ten nedobrý zvyk odříkat zásadní modlitby, aniž by šly od srdce. Modlíme se Otčenáš pomalu, dáváme si záležet na každém slově, prožíváme každou větu a vpíjíme se do této hlavní modlitby, kterou nám zanechal Pán?
22. Ranní modlitba, která vyjadřuje věrnost Bohu a poslušnost, umožňuje dobře prožít celý den.
23. Když si dáš do pokoje kříž, ať to není dekorativní předmět, ale dívej

se na něj a modli se u něj. Ať je to kříž, před nímž se skloníš, budeš před ním vyjadřovat svou lásku, děkovat, budeš ho nosit s úctou.

24. Díky modlitbě budeš umět naslouchat třeba někomu, kdo je ti protivný, a dělat obtížné věci.
25. Pán řekl: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes.“ Jedná se o to, abychom každý den našli sílu pro prožívání následujících čtyřadvaceti hodin.
26. Zázraky jsou Božími znameními, jimiž nám Bůh během našeho života dává najevo svou lásku.
27. Čím víc jsme v životě pohlceni nejrůznějšími činnostmi, tím spíš bychom neměli zapomínat na adoraci a modlitbu.
28. Číst Boží slovo je darem, žádná duchovní četba nemá takovou sílu jako Písmo svaté.
29. Když má člověk někoho rád, často si pro sebe opakuje jeho jméno, často na něj myslí. Dělej to také tak ve vztahu s Bohem.
30. Když zahlédneš věž kostela, obrať se na Boha: „Zdravím tě, Pane.“ Když procházíš kolem kostela, vstup dovnitř, klekni si a řekni: Pane, chci tě pozdravit.
31. Čím víc uznávám, že jsem hříšník, tím víc Boží lásky na mě dopadá jako kapky uzdravujícího, osvěžujícího a očišťujícího deště.

exercicie pod vedením P. Anthony Saji VC

Uzdravení vírou a osvobození

Od čtvrtek 29. 5. do úterý 3. 6. 2025

Červený Kostelec, v prostorách kina Luník

Otec Anthony více než deset let vede po celém světě exercicie. Program květnové duchovní obnovy je zaměřený na uzdravení zranění, která vzešla v rodinném prostředí.

Tlumočení je zajištěno.

Předpokládaný program exercicií a informace o registraci, možnostech ubytování, hlídání dětí a stravování naleznete na webových stránkách:

www.charitack.cz

Kontakt: sekretariat@hospic.cz; 491 610 300

Cestovní agentura **PALOMINO**, Irena **HENDRYCHOVÁ**
 V Rohu 725 / 12, 142 00 Praha 4
 Tel.: +420 728 327 282
 E-mail: info@palomino.cz, <https://www.palomino.cz>

TURECKO

Duchovní doprovod P. ThLic. Martin Lanži

Program:

1. den – odlet z Prahy a přílet do **Istanbulu**, transfer do hotelu, nocleh
2. den – ráno odjezd do města **Tekirdag**, přejezd přes úžinu Dardanely z Evropy do Asie. **Troja** – dějiště pověstmi opředené trojské války krásnou Helenu. Významné archeologické vykopávky Turecka, večere a nocleh
3. den – **Pergamon** – návštěva akropole, Asklepion – starověký řecký chrám boha lékařství Asklépia.
Selcuk – bazilika sv. Jana /mešita Isa Bey, dům Panny Marie,
Izmir/Smyrna/ – jedno z nejstarších měst založených řeckými kolonisty, mešity z 16. a 17. století, agora, kostel sv. Polykarpa, večere, nocleh
4. den – **Efes** – nejzachovalejší antické město na světě, Artemidin chrám, římské lázně, Celsova knihovna, Hadriánův chrám, agora,
Pamukkale – terasy s jezírky s minerální vodou
Hierapolis – místo údajného umučení sv. Filipa, rozsáhlá nekropole, město na seznamu světového dědictví UNESCO, večere, nocleh
5. den – **Laodikea** – město založené spolupracovníkem sv. Pavla Epafrosem,
Filadelfia – nejmladší ze 7 maloasijských měst,
Sardy – kdysi nejvýznamnější město maloasijské oblasti – chrám bohyně Artemis, židovská synagoga, **Thyatira** – bývalé město obchodu a řemesel, večere, nocleh v Burse
6. den – **Bursa** – historické mešity, bazar s hedvábím,
Izmir / Nicea / – místo konání dvou ekumenických koncilů starověké církve, středisko fajánské keramiky, večere, nocleh v Istanbulu
7. den – **Istanbul** – Hipodrom, Modrá mešita, největší ve městě a jako jediná má šest minaretů, Hagia Sofia – chrám Boží Moudrosti – perla byzantské architektury, Velký a Egyptský bazar, večere, nocleh v Istanbulu
8. den – **Palác Topkapi** – po staletí sídlo sultánů, výhled na Zlatý roh a Bospor, prohlídka města, večere, nocleh v Istanbulu
9. den – transfer na letiště, odlet do Prahy

Termín: 10. 11. – 18. 11. 2025 Cena: 29 500,- Kč

Cena zahrnuje: letenku, letištní poplatky, 8x ubytování v hotelu*** včetně polopenze/ v den odletu není večere/, transfer a dopravu po Turecku autobusem, služby průvodce

Cena nezahrnuje: cestovní pojištění – **990 Kč**, obslužné a vstupy v rámci programu **230 Eur /os.** platí se na místě

Organizátorem zájezdu: Trinity spol.s.r.o.CK, Dominikánské nám. 6, 04001 Košice, SK

JUBILEJNÍ ROK 2025

KRÁLOVÉHRADECKÁ DIECÉZE

29. 12. 2024 – 28. 12. 2025

HRADEC KRÁLOVÉ
Katedrála Svatého Ducha

ŽELIV
Kostel Narození Panny Marie

KRÁLÍKY
HORA MATKY BOŽÍ
Kostel Nanebevzetí Panny Marie

DEŠTNÉ
V ORLICKÝCH HORÁCH
Kostel sv. Matouše

NOVÁ PAKA
Kostel Nanebevzetí Panny Marie

KOČLÍŘOV
Kaple Zjevení Capelinha

LUŽE
Kostel Panny Marie Pomocné
na Chlumku

ROKOLE
Kostel Panny Marie, Kaple Betlém,
Kaple Nejsvětější Trojice

OSTATNÍ DIECÉZE ČR

BRNĚNSKÁ DIECÉZE:

Katedrála sv. Petra a Pavla (Brno)
Bazilika Navštívení Panny Marie (Staré Brno)
Kostel Navštívení Panny Marie (Hluboké Mašůvky)
Kostel Panny Marie Karmelské (Kostelní Vydří)
Kostel Jména Panny Marie (Křtiny)
Kostel Panny Marie Bolestné (Sloup)
Kostel sv. Anny (Žarošice)
Bazilika Navštívení Panny Marie (Žďár nad Sázavou)

ČESKOBUDĚJOVICKÁ DIECÉZE:

Katedrála sv. Mikuláše (České Budějovice)
Kostel sv. Jakuba (Prachatic)
Kostel sv. Václava (Sušice)
Bazilika Navštívení Panny Marie (Milevsko)
Kostel Nejsvětější Trojice (Křemešník)
Kostel Jména Panny Marie (Lomec)
Kostel Panny Marie Těšitelky (Dobrá Voda)
Kostel Nanebevzetí Panny Marie (Kájov)

LITOMĚŘICKÁ DIECÉZE:

Katedrála sv. Štěpána (Litoměřice)
Bazilika Panny Marie Bolestné (Bohosudov)
Bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy (Jablonné v Podještědí)
Bazilika Panny Marie Pomocnice křesťanů (Filipov)
Kostel Navštívení Panny Marie (Hejnice)
Kostel Panny Marie Královny hor (Bozkov)
Kostel Navštívení Panny Marie a sv. Martina (Liběšice u Žatce)
Kostel Navštívení Panny Marie (Horní Police)

OLOMOUCKÁ ARCIDIECÉZE:

Katedrála sv. Václava (Olomouc)
Bazilika Navštívení Panny Marie (Svatý Hostýn)
Bazilika Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje (Velehrad)
Kostel Panny Marie Sněžné (Provodov)
Kostel Povýšení sv. Kříže (Kalvárie Jaroměřice u Jevíčka)

OSTRAVSKO-OPAVSKÁ DIECÉZE:

Katedrála Božského Spasitele (Ostrava)
Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie (Opava)
Kostel na Maria Hilf (Zlaté Hory)
Kostel Panny Marie Bolestné (Cvilín u Krnova)
Kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (Český Těšín)
Kostel Nejsvětější Trojice (Fulnek)

PLZEŇSKÁ DIECÉZE:

Katedrála sv. Bartoloměje (Plzeň)
Kostel Narození Panny Marie (Klatovy)
Kostel Nanebevzetí Panny Marie (Chlum sv. Máří)

PRAŽSKÁ ARCIDIECÉZE:

Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha (Praha)
Bazilika sv. Markéty (Praha - Břevnov)
Bazilika Nanebevzetí Panny Marie (Praha-Strahov)
Bazilika sv. Petra a Pavla (Praha-Vyšehrad)
Bazilika sv. Jakuba Staršího (Praha-Staré Město)
Bazilika sv. Ludmily (Praha-Vinohrady)
Bazilika Nanebevzetí Panny Marie (Svatá Hora)
Kostel Nanebevzetí Panny Marie (Stará Boleslav)
Kostel Navštívení Panny Marie (Hrádek u Vlašimi)
Klášteří kaple Navštívení Panny Marie (Hájek u Prahy)

Informace o jubilejních místech Královéhradecké diecéze

www.jubileum2025.cz

Nedělní bohoslužby**2. března**

Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00

9. března

Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00

16. března

Martínkovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00

23. března

Božanov	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00

30. března

Broumov, sv. Václav	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	17:00

Jako každou sobotu je možné se účastnit mše sv. s nedělní platností v Broumově u sv. Václava v 17:00.

**Mše svaté v týdnu,
Broumov**

Úterý	klášterní k.	17:00
Středa	děkanský k.	17:00
Čtvrtek	sv. Václav	08:30
Pátek	děkanský k.	17:00
Sobota	sv. Václav	17:00

Popeleční středa 5. března je den přísného půstu. Všichni od 14 let se zdržují masitých pokrmů (kromě ryb). Ti, kterým je v den půstu 18.-59. let se najedí 1x dosyta, 2x do polosyta.

Každý pátek se 30 minut přede mší sv. modlíme pobožnost Křížové cesty. V úterý 25. března o Slavnosti Zvěstování mše sv. v 17:00 v hřbitovním k. PM.

Svatost smíření:

20 min. před každou mší sv.; P+P, sobota 29. března, 9:00-10:30.

Změna vyhrazena.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ**3. tř. - První sv. přijímání:**

Broumov, fara,
úterý 14:00 – 14:45

4. - 7. tř., ZŠ Meziměstí,

pátek, 12:40 – 13:25

4. - 7. tř., Broumov,

pátek (1x 14 dní) 13:45 – 14:30

Religionistika:

gymnázium:
čtvrtek 14:00 – 15:30

Rok 2025 ve farních akcích**11. leden**

Tříkrálová sbírka

28. únor

Farní ples (pátek)

5. března

Popeleční středa – začátek postní doby, den přísného půstu

22. března

Duchovní obnova v Otovicích (dopoledne)

18. dubna

Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)

20. dubna

Zmrtvýchvstání Páně

3. května

Pouť do Vambeřic

17. května

Bohoslužba pro motocyklisty (Otovice)

29. května

Nanebevstoupení Páně

6. června

Ekumenická bohoslužba

7. června

1. sv. zpověď

8. června

Letnice; Slavnost 1. sv. přijímání

19. června

Slavnost Božího Těla

14. června

Farní den (fara Ruprechtice)

listopad

Farní pouť do Turecka (Sedm církevních obcí)

Číslo konta misie v Paraguayi: 3205762379/0800

Římskokatolická farnost - děkanství Broumov

1180703399/0800

Částka: 200,00 Kč

Zpráva pro příjemce: příspěvek na broumovské kostely prostřednictvím QR kódu

BIM | BROUMOVSKÝ
INFORMAČNÍ
MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com děkujeme...

Vydává:
Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Vojtěch Kopřiva
DTP a zlom: PINstudio,
www.pinstudio.cz
Tisk: vlastním nákladem,
Náklad: 60 ks
Uzávěrka: 15. každého měsíce

**Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com**

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail).

PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.

Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.